

Publicerad 2011-05-24 21:27 av ~alruna~

lovad stig

tassmjuk mossar

solen ler genom lövade grenar

det är en fröjd att få smyga

likt ett av de som lever här utan kontakt med omvärlden

för ett ögonblick

förvandlas jag från stressad nutidsmänniska till något mer ursprungligt

sinnen skärps

jag är ett med naturen

med fåglarnas vingslag som musik i öronen

kroppen genomsyras av naturens egen puls

väl ute ur det gröna, sprattlande livliga

är alla tankar som bortblåsta

jag bär med mig en känsla

ett leende

i min själ

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ~alruna~ med Poeter.se id #25238 innehar upphovsrätten